

Roskilde Kommune
Veje og Grønne områder
Rådshusbuen 1
4000 Roskilde

Att.: Landinspektør Liselotte Reimers

Herringsløse, den 31. januar 2018

Partshøring vedrørende administration og udleje af gadejord i Herringløse landsby

Under henvisning til Roskilde Kommunes e-mail af 18. november 2017 skal bestyrelsen for Herringløse Landsbyråd hermed afgive sine bemærkninger til brev af 22. november 2017 fra "Forenede Grundejere i Herringløse" ved Christine Nielsen, Herringløse Bygade 23.

Efter bestyrelsens opfattelse indeholder brevet fra "Forenede Grundejere i Herringløse" ved Christine Nielsen (herefter blot "Christine Nielsen") en række grundlæggende misforståelser af de relevante retlige og faktiske omstændigheder.

Bestyrelsen henholder sig herved til det notat om gadejord og hævd (herefter blot "gadejordsnotatet"), som bestyrelsen fik udarbejdet i 2016. Notatets fremstilling af de relevante retsregler blev udarbejdet på baggrund af indgående drøftelser med såvel Geodatastyrelsen som Roskilde Kommune og er i overensstemmelse med samtlige input og forklaringer modtaget fra de to myndigheder. Navnlig bemærkes, at den endelige version af notatet af 23. januar 2017 omhyggeligt er tilrettet i overensstemmelse med en række bemærkninger og præciseringer, som landinspektør Liselotte Reimers fremkom med telefonisk.

På denne baggrund skal bestyrelsen bemærke følgende:

Første misforståelse: Udstykningslovens formodningsregel om ejendomsret

Christine Nielsen er så vidt ses enig i gadejordsnotatets konklusion om, at gadejorden i Herringløse ikke i årenes løb er blevet herreløs som følge af passivitet, og at ejendomsretten til gadejorden derfor fortsat tilkommer de lodsejere, som har ejerlavsbetegnelsen Herringløse By, Hvedstrup i deres matrikelnummer.

Christine Nielsen antager imidlertid, at *"det principielt er Roskilde Kommune, som har retten og pligten til at administrere gadejorden på vegne af grundejerne i ejerlavet Herringløse By iht. formodningsreglen i udstykningsloven"*.

Bestyrelsen mener, at Christine Nielsen har misforstået udstykningsloven.

Udstykningslovens § 46 omhandler ikke administration af jord, der tilhører andre.

Udstykningslovens § 46 omhandler ejendomsretten til jord, der er i årenes løb er blevet herreløs. Det følger af bestemmelsen, at hvis ingen andre kan godtgøre at have ejendomsret til et areal, anses arealet for at tilhøre kommunen.

Eftersom gadejorden i Herringløse netop ikke er blevet herreløs, er bestemmelsen ikke relevant, og der kan da slet ikke heraf udledes nogen forpligtelse for Roskilde Kommune til at administrere gadejorden på vegne af de lodsejere, som ejer jorden.

Anden misforståelse: Reglerne om ejendomsberigtigelse ved hævd

Christine Nielsen antager, at det forhold, at Roskilde Kommune rent faktisk har optrådt som rets- og høringspart i sager om hævd, bekræfter, at Roskilde Kommune har ret og pligt til at administrere gadejorden på vegne af ejerkredsen.

Bestyrelsen mener ikke, at der af reglerne om ejendomsberigtigelse i §§ 17 og 18 i bekendtgørelsen om matrikulære arbejder kan udledes en ret og pligt for kommunen til at administrere gadejord.

Bestyrelsen henholder sig herved til den fortolkning af reglerne om ejendomsberigtigelse, som er gengivet i afsnit 3.7 i gadejordsnotatet. Afsnittet er udarbejdet med hjælp fra landinspektør Liselotte Reimers, der telefonisk har forklaret, at kommunen kan "træde i ejers sted" og udstede en erklæring, der gør det muligt at gennemføre en ejendomsberigtigelse, når der ikke er en tinglyst ejer, som kan underskrive ejererklæringen.

Bestyrelsen udleder heraf, at reglerne om ejendomsberigtigelse højst giver kommunen en snævert afgrænset kompetence til at "træde i ejers sted" i en helt specifik situation, og at der således ikke heraf kan udledes hverken en ret eller en pligt for kommunen til at "træde i ejers sted" og administrere gadejorden på andre områder.

Når dette er sagt, kan der dog også være anledning til at anføre, at bestyrelsen ikke er enig i, at Roskilde Kommune var kompetent til at udstede en erklæring, der erstattede en ejererklæring, i de to tilfælde af ejendomsberigtigelse, som blev gennemført i 2016 og 2017.

§ 18 i bekendtgørelsen om matrikulære arbejder har følgende ordlyd:

"§ 18. Hvis der er tvivl om ejendomsretten til et fællesareal som nævnt i udstykningslovens § 46, stk. 1, skal landinspektøren underrette kommunalbestyrelsen om sagen og gøre udtrykkeligt opmærksom på reglerne i stk. 2.

Stk. 2. I tilfælde, som er omfattet af stk. 1, kan de i § 17, stk. 1, nr.1 og 2, nævnte dokumenter vedrørende fællesarealet erstattes af

1) kommunalbestyrelsens erklæring om, at kommunalbestyrelsen ikke har indvendinger mod ejendomsberigtigelsen, eller

2) tinglysningsdommerens erklæring om, at kommunalbestyrelsen ikke inden 4 måneder efter at have modtaget landinspektørens underretning om sagen har begæret adkomst til det tidligere fællesareal tinglyst efter udstykningslovens § 46, stk. 2." (Vores understregning).

Roskilde Kommune fortolker denne bestemmelse således, at der anses for at være "tvivl om ejendomsretten", når der ikke er en tinglyst adkomsthaver til gadejorden.

Bestyrelsen er ikke enig i denne fortolkning. Ejendomsret til jord kan tinglyses, men der gælder ingen pligt til at tinglyse ejendomsrettigheder over jord. Man kan med andre ord sagtens være ejer af jord uden at være tinglyst ejer af jorden. Det forhold, at Herringløse Landsbyråd ikke har fået tinglyst sin adkomst til at råde over gadejorden på vegne af lodsejerne i ejerlavet, betyder derfor ikke, at der er "tvivl om ejendomsretten" til gadejorden i Herringløse.

Dette gælder så meget desto mere, fordi Roskilde Kommune tværtimod gentagne gange over for bestyrelsen har bekræftet, at der netop ikke er tvivl om ejendomsretten til gadejorden i Herringløse, der således fortsat tilkommer lodsejerne i ejerlavet.

Forklaringen på, at lodsejerne i Herringløse – i modsætning til mange andre steder - har kunnet bevare ejendomsretten til gadejorden er præcis den, at lodsejerne i Herringløse til stadighed (eller i hvert fald med sikkerhed de sidste 60 år) har haft et fælles beslutningsorgan, der har kunne håndhæve ejendomsretten på lodsejernes vegne. Havde dette ikke været tilfældet, ville gadejorden over årene være blevet herreløs, og ejendomsretten hertil ville derfor i dag tilfalde kommunen i medfør af udstykningslovens § 46.

At eksistensen af et fælles beslutningsorgan er en forudsætning for, at de lodsejere, som fik udlagt gadejord til fælles brug ved udskiftningen, overhovedet kan anses for at have bevaret deres ejendomsret til gadejord, fremgår entydigt af lovbemærkningerne til udstykningsloven og retspraksis, og er desuden bekræftet i de udtalelser fra Geodatastyrelsen, som blev indhentet i forbindelse med udarbejdelse af gadejordsnotatet, jf. afsnit 2.1-2.25 i gadejordsnotatet.

Roskilde Kommunes anerkendelse af, at lodsejerne i Herringløse har bevaret ejendomsretten til gadejorden, udgør derfor i sig selv en implicit og uomgængelig anerkendelse af, at Herringløse Landsbyråd har kompetence til at råde over gadejorden på vegne af lodsejerne i ejerlavet (uden Landsbyråd, ingen ejendomsret). Dertil kommer så, at Roskilde Kommune i mange sammenhænge også udtrykkeligt har anerkendt Herringløse Landsbyråd som det fælles beslutningsorgan, der er beføjet til at råde over gadejorden på vegne af lodsejerne.

Omvendt vil det ses, at Christine Nielsen forsøger at både blæse og have mel i munden, når hun hævder, at lodsejerne har bevaret ejendomsretten til gadejorden, men at Herringløse Landsbyråd ikke har kompetence til at råde over gadejorden på vegne af lodsejerne. Hvis Herringløse Landsbyråd ikke har en sådan kompetence, så må gadejorden nemlig reelt anses for at være blevet herreløs, og ejendomsretten hertil vil i så fald tilfalde kommunen i medfør af udstykningslovens § 46.

Christine Nielsens henvendelse til kommunen går derfor efter sit indhold ud på at afskrive ejendomsretten til gadejorden på vegne af samtlige lodsejere, om end vi tvivler på, at dette har været den egentlige hensigt med henvendelsen.

Roskilde Kommunes anerkendelse af, at lodsejerne i Herringløse har bevaret ejendomsretten til gadejorden, og (dermed også) at Herringløse Landsbyråd er det fælles beslutningsorgan, som kan udøve ejendomsretten på vegne af lodsejerne, indebærer efter bestyrelsens opfattelse, at der ikke er *"tvivl om ejendomsretten"* i den i § 18 i bekendtgørelsen om matrikulære arbejder angivne betydning.

Derfor mener bestyrelsen ikke, at Roskilde Kommune havde kompetence til at udstede erklæringer, der gjorde det muligt at gennemføre to ejendomsberigtigelser i 2016 og 2017 vedrørende gadejord i Herringløse uden at indhente samtykke fra Herringløse Landsbyråd.

Bestyrelsens vurdering styrkes af, at der - så vidt det er den nuværende bestyrelse bekendt - netop er indhentet samtykke fra Herringløse Landsbyråd i tidligere sager om ejendomsberigtigelse og hævde over gadejordsarealer.

Bestyrelsen er forpligtet af vedtægterne for Herringløse Landsbyråd, der blandt andet fastslår, at landsbyrådet har til formål at *"administrere gadejord i Hvedstrup Sogn og sørge for lovliggørelse af eksisterende gadejord i relation til parcelejere, stat og Kommune"*.

Flere lodsejere har over for bestyrelsen givet udtryk for, at de ikke mener, at betingelserne for at vinde hævde var opfyldt i de to tilfælde af ejendomsberigtigelse, som blev gennemført i 2016 og 2017.

Det kan derfor ikke udelukkes, at bestyrelsen på foranledning af visse lodsejere vil blive bedt om at indlede en sag med henblik på at anfægte de to tilfælde af ejendomsberigtigelse, som også efter bestyrelsens opfattelse uretmæssigt blev gennemført uden samtykke fra Herringløse Landsbyråd.

Derfor benytter bestyrelsen denne anledning til at anmode Roskilde Kommune om

- at redegøre for, hvorfor og med hvilken hjemmel kommunen bidrog til gennemførelsen af de to sager om ejendomsberigtigelse uden i det mindste at indhente et udtrykkeligt samtykke fra Herringløse Landsbyråd, og
- at fremsende kopi af det materiale, som blev fremlagt i de to sager om ejendomsberigtigelse som bevis for, at betingelserne for at vinde hævde var opfyldt, (og som har ligget til grund for kommunalbestyrelsens erklæring om, at betingelserne måtte anses for opfyldt), herunder de erklæringer, der må være indhentet fra brugere af tilgrænsende arealer i medfør af § 17, stk. 6, i bekendtgørelsen om matrikulære arbejder.

Tredje misforståelse: Roskilde Kommunes vedligeholdelse af gadejordsarealer

Christine Nielsen antager, at det forhold, at Roskilde Kommune har påtaget sig at vedligeholde gadejord, bekræfter, at Roskilde Kommune har ret og pligt til at administrere gadejorden på vegne af ejerkredsen.

Denne antagelse harmonerer ikke med de forklaringer, som Roskilde Kommune gav på et borgermøde i Herringløse afholdt den 12. september 2016.

Roskilde Kommune forklarede, at kommunen ikke ejer gadejorden i Herringløse, men alligevel har påtaget sig at vedligeholde en del af gadejorden, fordi den bliver betragtet som offentlig park. Kommunen understregede samtidig, at kommunen vil afvise at betale regningen for vedligeholdelse, hvis der fra landsbyens side stilles krav om en meget intensiv drift (hyppig klipning).

Det vil heraf ses, at Roskilde Kommune udtrykkeligt anerkender, at det som udgangspunkt er landsbyen selv (som repræsenteret ved sine relevante besluttende organer), der har ret og pligt til at administrere og vedligeholde gadejorden, og at kommunen således alene har påtaget sig en begrænset forpligtelse til at vedligeholde den del af gadejorden i Herringløse, som i medfør af lokalplanen er udlagt til fælles brug for alle landsbyens beboere.

At Roskilde Kommune slår græs på landsbyens fællesarealer er således på ingen måde udtryk for, at kommunen er eller mener at være berettiget og forpligtet til at administrere gadejorden på vegne af lodsejerne.

Fjerde misforståelse: Betydningen af medlemsantallet i Herringløse Landsbyråd

Herringløse Landsbyråd har p.t. 110 betalende medlemmer (husstande).

Bestyrelsen kender ikke det præcise antal lodsejere, som har ejerlavsbetegnelsen Herringløse By, Hvedstrup i deres matrikelnummer.

Christine Nielsen antager, at antallet er 238, og udleder heraf, at Herringløse Landsbyråd kun repræsenterer et mindretal af de lodsejere, som har ejerlavsbetegnelsen Herringløse By, Hvedstrup i deres matrikelnummer.

Christine Nielsen antager videre, at Herringløse Landsbyråd ikke kan administrere gadejorden på vegne af de lodsejere, som deltager i samejet af gadejorden, hvis kun et mindretal af disse lodsejere er betalende medlemmer af landsbyrådet.

Det er en misforståelse.

Alle de lodsejere, som har ejerlavsbetegnelsen Herringløse By, Hvedstrup i deres matrikelnummer, er medejere af gadejorden. Men det betyder ikke, at de alle har interesse i endsige er forpligtet til at deltage i udøvelsen af samejet af gadejorden.

Afgørende er derfor ikke, om Herringløse Landsbyråd repræsenterer flertallet af de lodsejere, som er medejere af gadejorden og dermed kan deltage i udøvelsen af samejet, men

- om det antal lodsejere, som har vist, at de forsat ønsker at deltage i udøvelsen af samejet af gadejorden, er tilstrækkeligt til, at gadejorden ikke kan anses for at være blevet herreløs som følge af passivitet, og
- om Herringløse Landsbyråd er det fælles beslutningsorgan, som repræsenterer flertallet af de lodsejere, som ønsker at deltage i udøvelsen af samejet.

Herringløse Landsbyråd opfylder uden tvivl begge disse forudsætninger.

For det første viser et medlemsantal på 110 efter bestyrelsens opfattelse, at antallet af lodsejere, som ønsker at deltage i udøvelsen af samejet af gadejorden, er tilstrækkeligt til, at gadejorden ikke er blevet herreløs som følge af passivitet (hvorfor ejendomsretten til gadejorden ikke tilfalder kommunen).

Dette finder støtte i den såkaldte Klitbakke-dom, hvor Retten i Ringkøbing fastslog, at Husby Bys Ejerlav, der var stiftet i 1997 og omfattede 65 ud af de i sognet værende 140 ejendomsejere, i tilstrækkelig grad repræsenterede de hartkonsejere i sognet, der ønskede at fastholde deres deltagelse i samejet af et fællesjordsareal, hvorfor Husby Bys Ejerlav kunne få tinglyst adkomst til at råde over fællesjorden, jf. afsnit 2.5 og 2.6 i gadejordsnotatet.

For det andet viser et medlemsantal på 110 efter bestyrelsens opfattelse, at langt størstedelen af de lodsejere, som ønsker at deltage i udøvelsen af samejet af gadejorden, ønsker at udøve deres deltagelse i samejet gennem Herringløse Landsbyråd (og ikke gennem et andet fælles beslutningsorgan).

Bestyrelsen har en klar formodning om, at størstedelen af de lodsejere, som ikke p.t. er betalende medlemmer af Herringløse Landsbyråd, enten mere passivt bakker op om Landsbyrådets kompetence til at administrere gadejorden på fællesskabets vegne og/eller blot ikke har noget ønske om at fastholde deres deltagelse i udøvelsen af samejet af gadejorden.

Etableringen af foreningen "Forenede Grundejere i Herringløse" har ikke afkræftet denne formodning. Foreningen har således overfor en interesseret grundejer oplyst, at: *"Fællesskabet er pt. et hvilende organ. En egentlig hvervekampagne, herunder information om vedtægter og formål, bliver iværksat, hvis og såfremt behovet opstår. Du og andre grundejere i området vil blive orienteret, når foreningen finder det nødvendigt."*

Der er intet til hinder for, at et flertal af de lodsejere, som ønsker at fastholde deres deltagelse i udøvelsen af samejet af gadejorden, beslutter at etablere et nyt fælles beslutningsorgan, som overtager kompetencen til at administrere gadejorden på vegne af lodsejerne, præcis som det er sket to gange før, jf. afsnit 2.21 i gadejordsnotatet.

Til gengæld er det forhold, at enkelte lodsejere måtte være utilfredse med Herringløse Landsbyråd naturligvis ikke tilstrækkelig til at anfægte landbyrådets kompetence til at optræde som fælles beslutningsorgan for de lodsejere, der ønsker at fastholde deres deltagelse i udøvelsen af samejet.

Utilfredshed og modvilje mod bestyrelsen må løses ved, at lodsejerne gør deres indflydelse gældende i Herringløse Landsbyråd i overensstemmelse med de demokratiske spilleregler, der er fastsat i landsbyrådets vedtægter.

Under alle omstændigheder er det bestyrelsens indtryk, at Christine Nielsen ikke helt har forstået de mulige konsekvenser af et eventuelt forsøg på at etablere en konkurrerende forening, der gør krav på at repræsentere de berørte lodsejere på lige fod med Herringløse Landsbyråd, og som dermed splitter landsbyen i to.

Forestillede man sig, at der i Herringløse opstod to konkurrerende foreninger, der begge havde et betydeligt antal af de berørte lodsejere som sine medlemmer, ville ingen af disse to foreninger være i stand til at godtgøre deres adkomst til at råde over gadejorden på vegne af ejerkredsen. Konsekvensen ville derfor være, at ejendomsretten til gadejorden tilfaldt Roskilde Kommune i medfør af udstykningslovens § 46.

Efter bestyrelsens opfattelse er der dog intet, der tyder på, at der er ved at opstå en konkurrerende forening, som nyder bred opbakning hos lodsejerne. Bestyrelsen er da også overbevist om, at et forsøg på at hverve medlemmer til en konkurrerende forening kun vil styrke opbakningen til Herringløse Landsbyråd fra alle de lodsejere, som hidtil kun passivt har bakket op om Landsbyrådet som det fælles beslutningsorgan. En eventuel hvervekampagne iværksat af en nyetableret konkurrerende forening vil således netop øge bevidstheden om, at lodsejerne risikerer at miste deres fælles ejendomsret til gadejorden, hvis de ikke aktivt bakker op om Landsbyrådet.

Femte misforståelse: Herringløse Landsbyråds anerkendelse af hævd

Christine Nielsen er først og fremmest utilfreds med, at Herringløse Landsbyråd har indgået aftaler om leje af gadejord, og anfører i sit brev, at *"ønsket om at opnå udvalgte grundejeres accept af disse lejeaftaler, forekommer at være en bevidst handling fra Herringløse Landsbyråd [...] som skal forhindre særligt udvalgte grundejeres mulighed i, at føre en sag om hævd (fx ejendomsberigtigelse) – og det til trods for, at disse udvalgte grundejere angiveligt har udøvet en intensiv råden langt udover hævdstiden på 20 år"*.

Det er en misforståelse.

En privat grundejer kan vinde ejendomshævd over gadejord, hvis grundejeren har udøvet en ejers råden over det pågældende areal i 20 år. Er der indgået en lejeaftale om brug af arealet, udøver grundejeren en lejers og ikke en ejers råden, og der kan derfor ikke vindes hævd.

Herringløse Landsbyråd er i medfør af sine vedtægter forpligtet til at administrere gadejorden på vegne af fællesskabet, og landsbyrådet er dermed også forpligtet til at sikre, at fællesskabet bevarer ejendomsretten til gadejorden. Denne forpligtelse kan opfyldes ved at indgå lejeaftaler, der forhindrer, at visse grundejere

vinder ejendomshævd over gadejordsarealer, som de benytter som en del af deres egen grund, jf. nærmere herom i afsnit 7 i gadejordsnotatet.

Forpligtelsen til at sikre, at fællesskabet bevarer ejendomsretten til gadejord, kunne også opfyldes ved at gribe aktivt ind og forhindre grundejere i at benytte gadejordsarealer som en del af deres egen grund. For nærværende har Herringløse Landsbyråd dog ikke set noget behov for at håndtere sin forpligtelse til at sikre ejendomsretten på denne ufleksible måde.

Formålet med at indgå lejeaftaler er derfor ganske rigtigt at undgå, at lodsejere, som har inddraget gadejord som en del af deres private grund, på et tidspunkt i fremtiden kan vinde hævd over det pågældende areal.

Formålet er imidlertid på ingen måde at undgå, at lodsejere, som allerede på nuværende tidspunkt har vundet hævd, kan få registreret dette i matriklen ved gennemførelse af en sag om ejendomsberigtigelse.

TVÆRTIMOD har Herringløse Landsbyråd netop i sit gadejordsnotat gjort sig stor umage med at forklare, at landsbyrådet naturligvis anerkender, at visse grundejere muligvis allerede har vundet ejendomshævd over et fællesareal, og at der naturligvis ikke vil blive opkrævet leje fra grundejere, som har vundet hævd og derfor nu selv ejer det pågældende areal.

TILMED har Herringløse Landsbyråd netop i sit gadejordsnotat søgt at imødekomme de grundejere, som har givet udtryk for, at det var urimeligt at forlange, at de skulle afholde de omkostninger, der er forbundet med at gennemføre en ejendomsberigtigelse, blot for at undgå at betale leje for arealer, som de allerede har vundet hævd over. Herringløse Landsbyråd har således indvilliget i at give et forhåndssamtykke til ejendomsberigtigelse, hvis de grundejere, som mener at have vundet hævd, på helt sædvanlig vis dokumenterer over for landsbyrådet, at betingelserne for at vinde hævd er opfyldt, jf. afsnit 7.20 i gadejordsnotatet.

På denne baggrund fremstår Christine Nielsens henvendelse til kommunen i det hele som et forsøg på at opnå, at de grundejere, som benytter gadejord uden at opfylde betingelserne for at have vundet hævd og uden at ville indgå en lejeaftale med ejerkredsens fælles beslutningsorgan, på sigt kan fratage fællesskabet ejendomsretten til gadejorden gennem hævdserhvervelse.

Bestyrelsen vil meget opfordre Roskilde Kommune til at være opmærksom på, om kommunens eventuelle handlinger i denne sag i realiteten blot understøtter et sådant formål.

Sjette misforståelse: Roskilde Kommunes kompetence i forhold til udleje af gadejord

Christine Nielsen antager, at Roskilde Kommune kan kræve at få forelagt aftaler om udleje af gadejord til godkendelse.

Det er en misforståelse.

Roskilde Kommune kan gøre krav på ejendomsretten til gadejord i medfør af udstykningslovens § 46, hvis ingen andre kan godtgøre at have adkomst hertil.

Roskilde Kommune kan også modsætte sig, at gadejorden bruges til formål, der strider mod bestemmelser i lokalplanen for Herringløse eller mod bestemmelser i lov om offentlige veje eller lov om private fællesveje.

Når det imidlertid kan konstateres,

at Roskilde Kommune anerkender, at lodsejerne i ejerlavet har bevaret ejendomsretten til gadejorden (netop fordi de har etableret et fælles beslutningsorgan, der kan administrere gadejorden på deres vegne), og

at gadejorden ikke anvendes på en måde, der er uforenelig med lokalplanen eller med lovbestemmelser om veje,

har Roskilde Kommune ingen kompetence til at blande sig i de lejeaftaler, som Herringløse Landsbyråd måtte vælge at indgå på vegne af ejerkredsen.

Dette bør være essensen i Roskilde Kommunes svar på henvendelsen fra Christine Nielsen.

Christine Nielsen hævder så vidt ses, at Herringløse Landbyråd har indgået en lejeaftale om et areal, der bør benyttes som privat fællesvej i henhold til lov om private fællesveje. Påstanden dokumenteres ikke nærmere.

Det er bestyrelsens klare overbevisning, at der ikke er indgået nogen lejeaftale om arealer, der udgør vejarealer og bør benyttes som sådan.

Bestyrelsen er således ikke klar over, hvad Christine Nielsen hentyder til, og må derfor henvise kommunen til om nødvendigt at søge påstanden fra Christine Nielsen dokumenteret.

Såfremt Roskilde Kommune på foranledning af Christine Nielsen agter at undersøge nærmere, om én af de lejeaftaler, som Herringløse Landsbyråd har indgået, er uforenelig med lov om private fællesveje, må kommunen nok forvente også at skulle håndtere en række andre henvendelser fra landsbyens borgere vedrørende "vandrende hække" og "blokerende sten" og andre udvidelser af haver og grunde, som i tidens løb har indskrænket ikke blot de private fællesveje men også landsbyens offentlige veje (Herringløse Bygade) og dermed medført begrænsning af vigepladser og adgangsforhold for redningskøretøjer.

Afslutningsvis kan der derfor være anledning til sammenfattende at præcisere, at både Roskilde Kommune og Herringløse Landsbyråd efter bestyrelsens opfattelse har kompetence til at gribe ind over for enkelte lodsejeres brug af de gadejordsarealer, der løber langs landsbyens offentlige veje og private fællesveje, idet

- Roskilde Kommune i sin egenskab af vejmyndighed har kompetence til at gribe ind over for lodsejeres brug af gadejordsarealer, når brugen strider mod bestemmelser i lov om offentlige veje og lov om private fællesveje, og
- Herringløse Landsbyråd i sin egenskab af fælles beslutningsorgan for ejerkredsen har kompetence til at gribe ind over for lodsejeres brug af gadejordsarealer, som fællesskabet ønsker at bevare ejendomsretten til.

Når der er tale om (ikke ubetydelige) gadejordsarealer, som fællesskabet ønsker at bevare ejendomsretten til, kan Herringløse Landsbyråd efter omstændighederne vælge enten at indgå en lejeaftale om det pågældende areal eller at insistere på, at den aktuelle brug af arealet (som en del af en enkelt lodsejers grund) ophører, således at der i stedet kan etableres en vigeplads eller lignende til gavn for alle beboere i landsbyen. Sådanne beslutninger om brug af gadejorden skal træffes i overensstemmelse med de demokratiske

spilleregler, der er fastsat i landsbyrådets vedtægter, og Roskilde Kommune har ingen beføjelser til at blande sig heri, medmindre der som sagt er tale om, at brugen strider mod lovbestemmelserne om veje.

---ooOoo---

Sammenfattende er det således vores opfattelse, at henvendelsen fra Christine Nielsen bygger på seks grundlæggende misforståelser af de relevante faktiske og retlige omstændigheder og derfor bør besvares med,

- at Roskilde Kommune hverken har ret eller pligt til at administrere gadejorden i Herringløse på vegne af de lodsejere, som ejer jorden i fællesskab,
- at de oplysninger, som Roskilde Kommune er i besiddelse af, viser, at det for nærværende er Herringløse Landsbyråd, der fungerer som fælles beslutningsorgan for de lodsejere, som ønsker at deltage i udøvelsen af samejet af gadejorden, og
- at Roskilde Kommune ikke har kompetence til at blande sig i de lejeaftaler om brug af gadejord, som måtte blive indgået af Herringløse Landsbyråd, medmindre det kan påvises, at gadejorden anvendes på en måde, der er uforenelig med lokalplanen eller med lovbestemmelserne om veje, hvilket ikke umiddelbart ses at være tilfældet.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen i Herringløse Landsbyråd